

UZASADNIENIE

Przedmiot i przebieg postępowania

1. Pozwem z dnia 15 grudnia 2020 r., powód P. K. (1) wniósł o zasądzenie od R. B. kwoty 13 000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 10 czerwca 2020 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że od 22 października 2019 r. był klientem pozwanego, który reprezentował go jako pełnomocnik w kilku postępowaniach sądowych. W związku z nieprawidłowym prowadzeniem jednej z nich, powód zdecydował się w dniu 30 maja 2020 r. wypowiedzieć pozwanemu pełnomocnictwo. Kwota dochodzona pozwem stanowi różnicę pomiędzy wynagrodzeniem wypłaconym przez powoda na rzecz pozwanego (18 000 zł) a sumą należną pozwanemu z tytułu podjętych przez niego czynności (5 000 zł). (pозew, k. 1-4v.)

2. W odpowiedzi na pozew z dnia 14 października 2022 r. pozwany R. B. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. Kwestionował powództwo zarówno co do zasady jak i co wysokości. Wskazał, iż problemy we współpracy powstały z przyczyn leżących po stronie powoda, który zgłaszał liczne zastrzeżenia względem pozwanego, gdyż jego wolą było każdorazowe przedłużenie postępowań a nie ich rozstrzygnięcie. Jednocześnie powód wysyłał do pozwanego liczne dokumenty, w tym pełnomocnictwa do innych spraw, niż te do których zostały pierwotnie przez nich ustalone, a nadto nie rozliczał się z pozwanym za prowadzone sprawy i nie wypłacał mu należnego wynagrodzenia. Podkreślił przy tym, iż w związku z zaistniałą sytuacją zdecydował się w dniu 30 maja 2020 r. za pomocą wiadomości mailowej wypowiedzieć udzielone mu przez powoda pełnomocnictwa. W ocenie pozwanego kwota dochodzonego roszczenia nie została przez powoda w żaden sposób wykazana, a tym samym nie jest mu należna. (odpowieź na pozew, k. 62-63v.)

Ustalenia faktyczne

3. W październiku 2019 r. P. K. (1) skontaktował się telefonicznie z R. B., adwokatem prowadzącym własną Kancelarię Adwokacką w W. w celu nawiązania z nim współpracy, która miała polegać na reprezentowaniu go jako pełnomocnik w toczących się postępowaniach sądowych. W tym czasie reprezentacja powoda miała dotyczyć kilku postępowań karnych i spraw z nim powiązanych, tzw. postępowań wpadkowych. Strony rozmawiały także o sprawie o sygn. XIV K 162/15 prowadzonej w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w W., w której powód wniósł apelację od wyroku. Po tygodniu od przeprowadzonej rozmowy strony spotkały się w kancelarii (...) w celu umówienia szczegółów ewentualnej współpracy. Za takie wstępne spotkanie P. K. (1) zapłacił 300 zł. Po kilku dniach po zapoznaniu się z dokumentacją spraw przedstawioną mu na spotkaniu przez P. K. (1), adwokat potwierdził chęć podjęcia współpracy z nim w szerokim zakresie, dotyczącym wielu jego spraw sądowych. Wynagrodzenie jakie adwokat miał otrzymać za świadczone usługi było przedmiotem rozmów toczonych przez strony na drugim spotkaniu, jednakże pełnomocnik nie określił wówczas dokładnych kwot ani dat kiedy P. K. (1) miał uiszczać konkretne raty pieniężne. Strony nie ustalały także sposobu jak i częstotliwości kontaktów co do prowadzonych spraw.

(przesłuchanie powoda, k. 108v.-110v.)

4. Pierwszą ze spraw, którą miał zająć się R. B. była sprawa karna o sygn. akt III K 231/19 prowadzona w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Żoliborza w W. (sprawa nie była wielotomowa, nie miała 10 tomów). Za prowadzenie tej sprawy pełnomocnik zażądał kwoty ok. 7 000 - 9 000 zł. P. K. (1) zapłacił 7 000 zł. W listopadzie P. K. (1) zapłacił pełnomocnikowi kolejne 5 000 zł, później 3 000 zł. Współpraca jak i kontakt telefoniczny oraz smsowy między stronami utrzymywały się do lutego 2020 r., aczkolwiek P. K. (1) odczuwał, że musi wychodzić z inicjatywą i proponować pełnomocnikowi podjęcie pewnych działań procesowych. Pełnomocnik nie dokonał też wglądu do akt postępowania przygotowawczego pomimo tego, że jego uzyskanie wymagało wniesienia zażalenia lub skargi do prokuratora nadzrędnego. R. B. wniósł też jeden lub dwa subsydiarne akty oskarżenia, z czego jeden był wadliwy i w związku z tym trzeba było wnieść zażalenie. Jego pisma procesowe były krótkie i czasem sporządzane odręcznie.

(przesłuchanie powoda, k. 108v.-110v.)

5. W lutym 2020 r. w związku z epidemią C.-19 w Polsce kontakt z R. B. był utrudniony. Mecenas nie odpowiadał na telefony oraz maila wysyłane przez P. K. (1). Utrudniony kontakt tłumaczył stanem epidemii. Łącznych spotkań w kancelarii adwokata do tego czasu było cztery, które trwały do godziny. W lutym P. K. (1) zapłacił pełnomocnikowi jeszcze 3 000 zł. Wpłaty tej wedle prośby R. B. miał dokonać wcześniej, wrzucając pieniądze do skrzynki pocztowej kancelarii, na co P. K. (1) nie wyraził zgody.

(przesłuchanie powoda, k. 108v.-110v., 120-122, korespondencja smsowa, k. 10, 10v.)

6. W dniu 11 marca 2020 r. P. K. (1), po uprzednich ustaleniach z R. B. w związku z koniecznością podjęcia czynności (zbliżał się termin rozprawy, a R. B. miał uzupełnić argumentację zawartą w osobiście sporządzonej apelacji P. K. (1)) w sprawie o sygn. X Ka 19/20 prowadzonej w Sądzie Okręgowym w Warszawie, udzielił mu pełnomocnictwa do reprezentowania go w tej sprawie oraz w sprawie o sygn. XIV K 162/15. Pełnomocnictwo zostało udzielone bez prawa substytucji. P. K. (1) przewidywał zgodę na udzielenie pełnomocnictwa substytucyjnego jedynie do czynności administracyjnych tj. do wykonania fotokopii akt sprawy czy wglądu akt. Sprawy, do których udzielił pełnomocnictwa bez substytucji były objęte główną sferą współpracy pomiędzy stronami.

(pełnomocnictwo, k. 7, przesłuchanie powoda, k. 108v.-110v.)

7. Na prośbę R. B., P. K. (1) przesłał pełnomocnictwo drogą mailową w dniu 18 marca 2020 r. Strony korespondowały wówczas między sobą mailowo i telefonicznie, jednakże ostateczne czynności ww. sprawach nie były podejmowane. Dnia 27 marca 2020 r., po otrzymaniu wiadomości z Biura (...) w Sądzie Okręgowym w Warszawie, R. B. poinformował P. K. (1), że rozprawa wyznaczona na dzień 30 marca 2020 r. w tym sądzie została odwołana. R. B. mówił też, że praca sądów stanęła, podczas gdy P. K. (1) wiedział, że nie była to prawda, bo sądy – mimo znaczących ograniczeń – w pewnym stopniu działały.

(mail z 18.03.2020 r., k. 8, korespondencja smsowa, k. 9-9v, przesłuchanie powoda, k. 108v.-110v., k. 120-122)

8. Mimo udzielonego pełnomocnictwa R. B. nie podejmował lub podejmował po wyraźnej prośbie ze strony P. K. (1), czynności w jego imieniu w sprawach karnych, do których udzielono mu pełnomocnictwo, a które dotyczyły złożenia pism do sądu lub innych organów. Na początku marca 2020 r. P. K. (1) chciał dokonać wglądu do akt jednej ze spraw, jednak nie było to możliwe, gdyż wprowadzono wówczas obostrzenia epidemiologiczne.

(przesłuchanie powoda, k. 108v.-110v., k. 120-122)

9. W kwietniu 2020 r. P. K. (1) zwracał się mailowo i telefonicznie do R. B. o podjęcie działań w sprawie X Ka 19/20, w szczególności do uzupełnienia apelacji, jednak bez skutku. Adwokat twierdził, że w prowadzonych sprawach nie ma konieczności podejmowania żadnych czynności. Podkreślał również, że z uwagi na obostrzenia sanitarne związane z pandemią Covid-19 jego działalność może być częściowo ograniczona.

(przesłuchanie powoda, k. 108v.-110v., k. 120-122)

10. Za świadczone usług prawne R. B., prowadzący działalność pod firmą Kancelaria Adwokacka (...) wystawił P. K. (1) (na jego wyraźne żądanie) fakturę VAT nr (...) na kwotę 18 000,07 zł. Na dzień 15 maja 2020 r. należność została zapłacona przez P. K. (1) w całości, którą pokrywał w kilku ratach od początku współpracy. Obok wynagrodzenia głównego P. K. (1) ponosił również wydatki związane z wnoszonymi pismami procesowymi w prowadzonych sprawach.

(faktura VAT, k. 6, przesłuchanie powoda, k. 108v.-110v., korespondencja smsowa, k. 10)

11. W dniu 29 maja 2020 r. P. K. (2) zwrócił się do R. B. z prośbą o informacje dotyczące sprawy X Ka 19/20 jak również o wykazanie jakie czynność podjął tej sprawie. Tego samego dnia R. B. zwrócił się mailowo do Biura (...)

w Sądzie Okręgowym w Warszawie o zamówienie akt o sygn. X Ka 19/20 do czytelnicy na dzień 3 czerwca 2020 r. W odpowiedzi otrzymał informację, iż w tym dniu wyznaczony jest termin rozprawy i nie mogą być mu udostępnione.

(korespondencja smsowa, k. 84-86, mail z 29.05.2020 r, k. 11, przesłuchanie powoda, k. 108v.-110v., k. 120-122)

12. P. K. (2) zwrócił się do R. B. o wyjaśnienie dlaczego nie został on powiadomiony jako jego pełnomocnik o tym terminie. W odpowiedzi otrzymał informację, że R. B. nie złożył do Sądu udzielonego mu przez P. K. (1) dokumentu pełnomocnictwa. Adwokat zaczął wyjaśniać, że nie przyjął tego pełnomocnictwa i nie ustalił z P. K. (1) wynagrodzenia za tę sprawę.

(przesłuchanie powoda, k. 120-122, korespondencja smsowa, k. 86)

13. W związku z zaistniałą sytuacją w piśmie oraz smsie z dnia 30 maja 2020 r. (wysłanym o 19:42) P. K. (1) wypowiedział pełnomocnictwo R. B. powołując się na rażące naruszenie obowiązków zawodowych i warunków umowy oraz wezwał go do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 13 000 zł tytułem zwrotu nadpłaconych środków. Przesyłka została nadana na pocztę w dniu 1 czerwca 2020 r.

(pismo z 30.05.2020 r., k. 5, potwierdzenie nadania, k. 5v., korespondencja smsowa, k. 83, przesłuchanie powoda, k. 120-122)

14. Tego samego dnia 30 maja 2020 r. o 16:21 R. B. wysłał wiadomość mailową z oświadczeniem o wypowiedzeniu udzielonych mu przez P. K. (1) pełnomocnictw wskazując na brak możliwości dalszej współpracy. M. nie został przez powoda odczytany przez złożeniem przez niego samego oświadczenia o wypowiedzeniu.

(mail z 30.05.2020 r., k. 65; przesłuchanie powoda, k. 120-122)

15. Po wcześniejszych ustaleń zakończenia współpracy w dniu 1 czerwca 2020 r. P. K. (1) stawiał się w siedzibie R. B. celem odbioru dokumentów, które znajdowały się w jego posiadaniu z racji prowadzenia licznych spraw w imieniu powoda (przy czym R. B. na umówioną godzinę się spóźnił). Rozprawa zaplanowana na 3 czerwca 2020 r. odbyła się, ale została odroczone. P. K. (1) nawiązał współpracę z nowym pełnomocnikiem.

(wykaz odebranych dokumentów, k. 12-12v., korespondencja smsowa, k. 87, przesłuchanie powoda, k. 120-122)

Omówienie dowodów

16. Sąd oparł się na zgromadzonych w sprawie pismach (głównie wydrukach korespondencji SMSowej i mailowej) oraz przeprowadzonym dowodzie z przesłuchania powoda. Dokumenty te w większości Sąd uznał za autentyczne i prawdziwe, a zatem mogące stanowić w ocenie Sądu podstawy do dokonania ustaleń faktycznych w sprawie. Wyjątkiem były załączone przez pozwanego 2 wydruki wiadomości SMSowych, które miały zostać wysłane przez powoda (k. 64). Na wydrukach brak informacji o stronach konwersacji lub dacie i godzinie wysłania tych wiadomości (a przy jednej z nich widnieje wręcz status „niedostarczona”). Z uwagi na to tego wydruku nie można było uznać za przydatny dowód w sprawie.

17. Zeznania powoda Sąd uznał zasadniczo za wiarygodne i znajdujące częściowe potwierdzenie z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie. Powód przedstawił z własnej perspektywy cały proces rozpoczęcia i zakończenia współpracy z pozwanym. Jego zeznania, choć nie pozbawione emocjonalnego wydźwięku, gdyż powód zeznawał z poczuciem krzywdy związanym z postępowaniem pozwanego, mogły stanowić, w ocenie Sądu, podstawę do dokonania ustaleń w sprawie w zakresie, jakim dotyczyły zasad wynagradzania oraz współpracy z pozwanym. Przede wszystkim Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda, iż udzielił on pozwanemu pełnomocnictwa do reprezentowania go w sprawach X Ka 19/20 i XIV 162/15, a co znalazło potwierdzenie także w dokumentach załączonych do sprawy (k. 7 i 8). Powód przedstawił również okoliczności współpracy z pozwanym, opisał szereg zaniedbań ze strony adwokata w zakresie prowadzonych spraw, podjęte przez niego czynności celem unormowania napiętych stosunków z pozwanym, jak i ostateczne wypowiedzenie mu pełnomocnictwa z tytułu niewywiązywania się z podjętych zobowiązań. Tylko częściowo

wiarygodne pozostają zaś twierdzenia powoda jakoby nie otrzymał on wiadomości mailowej przesłanej mu w dniu 30 maja 2020 r. przez pozwanego, a dotyczącej wypowiedzenia pełnomocnictwa. Powód nie potrafił wytłumaczyć bowiem czy adres mailowy zamieszczony w tymże mailu stanowi jego własny, mimo, iż nie zaprzeczył, aby korespondencję mailową z pozwanym w istocie prowadził (z jakiego więc adresu ją prowadził – nie wiadomo). Sąd daje jednak wiarę, że powód nie odczytał tej wiadomości przed wysłaniem swojego oświadczenia o wypowiedzeniu pełnomocnictwa na drodze SMSowej. Jest zrozumiałe, że jeśli tego dnia strony rozmawiały i komunikowały się telefonicznie, to powód nie spodziewał się otrzymania wiadomości e-mailowej i nie zaglądał do skrzynki mailowej w trakcie tych rozmów.

18. Nie bez znaczenia dla ustaleń faktycznych pozostał fakt, że pozwany został wezwany na rozprawę w dniu 14 lipca 2022 r. pod rygorem pominięcia dowodu z jego przesłuchania i skutków z art. 233 § 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd oceni na tej samej podstawie (tj. zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów), jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu. Z racji tego, że pozwany nie usprawiedliwił swojej nieobecności na rozprawie, Sąd uznał, że świadomie uchylał się od obecności i złożenia zeznań w sprawie, które byłyby dla niego niekorzystne. Z racji nieobecności pozwanego Sąd pominął częściowo dowód z przesłuchania stron, w części dotyczącej pozwanego.

19. Pominięciu na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. podlegał dowód z pism znajdujących się w aktach spraw karnych, o które Sąd miałby się na wniosek powoda zwrócić jako nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy i częściowo nieprzydatny do wykazania wywodzonego z niech faktu. Przedmiotem niniejszego sporu nie jest kwestia objęta treścią spraw karnych, które prowadzone są przeciwko powodowi, a zasadność wypłaty powodowi odszkodowania z tytułu poniesionej przez niego szkody, która miała powstać w wyniku nieprawidłowego prowadzenia jego spraw przez pozwanego. Jak wynika z dokonanych ustaleń faktycznych, co do zasad współpracy pomiędzy stronami oraz nakładu pracy obrońcy Sąd zawierzył powodowi, więc nie było potrzeby sprowadzania akt karnych w celu udowodnienia tej samej okoliczności. Zresztą w przypadku pracy adwokata obszerność i długość pism procesowych nie musi przekładać się wprost na nakład jego pracy, dlatego też dowód z pism sporządzonych przez pozwanego nie byłby przydatny do stwierdzenia nakładu pracy pozwanego.

20. Pomimo tego, że w istotnym zakresie dowód z przesłuchania stron (powoda) Sąd uznał za wiarygodny, nie oznacza to, że dowód ten pozwalał na uznanie wszystkich poruszonych w nim kwestii za udowodnione. Należy podkreślić, że dowód z przesłuchania stron ma charakter uzupełniający, gdy materiał dowodowy został wyczerpany lub w danej sprawie w ogóle brak środków dowodowych. Strony są przecież bezpośrednio zainteresowane wynikiem postępowania, co nakazuje podchodzenie do ich zeznań z dużą ostrożnością – nawet pomimo tego, że dowód z przesłuchania stron jak każdy inny dowód podlega swobodnej ocenie Sądu zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. W myśl art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wyrażonej w art. 6 k.c. reguły rozkładu ciężaru dowodu nie można rozumieć w ten sposób, że zawsze, bez względu na okoliczności sprawy, obowiązek dowodzenia wszelkich faktów o zasadniczym dla rozstrzygnięcia sporu znaczeniu spoczywa na stronie powodowej. Jeżeli jedna ze stron wykazała wystąpienie faktów przemawiających za słusnością jej stanowiska, wówczas to drugą stronę procesu obarcza ciężar udowodnienia okoliczności podważających ten wniosek. Ciężar udowodnienia pozwala rozstrzygnąć sprawę merytorycznie, także wówczas, gdy sąd nie zdołał w ogóle (w pewnej części) wyjaśnić stanu faktycznego sprawy. Wówczas konsekwencje procesowe tego ponosi strona, na której dowód spoczywał (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. III USKP 33/21, i wzmiankowane tamże orzeczenia). Innymi słowy niewykazanie przez stronę okoliczności, którą zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu powinna udowodnić, skutkować będzie dokonaniem ustaleń faktycznych bez tej okoliczności, co doprowadzi z reguły do niekorzystnych skutków dla tej strony.

21. Na powodzie spoczywał więc ciężar udowodnienia tego, że z racji działań pozwanego poniósł szkodę. W sprawie bezsporne było to, że powód uiścił wynagrodzenie w kwocie 18 000 zł na rzecz pozwanego. Powód nie przedstawił natomiast dowodów na to, jakie koszty lub straty poniósł w związku z niesumieinnym działaniem pozwanego. W szczególności nie przedstawił dowodów na to, że zawarł umowę z nowym pełnomocnikiem i wypłacił

nowemu pełnomocnikowi wynagrodzenie (i w jakiej kwocie) za to, co powinien zrobić pozwany w ramach już otrzymanego wynagrodzenia. Również twierdzenia o tym, że praca rzeczywiście wykonana przez pozwanego była warta najwyżej 4-5 tysięcy złotych, nie zostały w żaden sposób udowodnione (np. tym, że rzeczywiście inni adwokaci lub radcowie prawni za taką pracę, którą pozwany faktycznie wykonał, pobraliby 4-5 tysięcy złotych wynagrodzenia) lub uprawdopodobnione i należało je uznać za subiektywne przekonanie powoda. O ile więc w przypadku ustaleń powoda i pozwanego co do zakresu prac i wynagrodzenia nie można było przeprowadzić innego dowodu, gdyż takie ustalenia odbywały się jedynie ustnie (co zeznał powód, a czemu nie przeczył pozwany), to odnośnie wydatków spowodowanych naruszeniem warunków umowy przez pozwanego taki dowód (poza dowodem z przesłuchania stron) powód mógł więc przedłożyć. Aby wykazać tę istotną okoliczność w sprawie, powód powinien był więc złożyć konkretne dowody np. z treści dokumentu umowy zawartej z nowym pełnomocnikiem, potwierdzenia przelewu tytułem wynagrodzenia lub pokwitowania odbioru pieniędzy, jeśli były wypłacone w gotówce czy z zeznań świadków np. nowego pełnomocnika, który mógłby poświadczyć, że taką współpracę z powodem nawiązał i otrzymał z tego tytułu określone wynagrodzenie.

Ocena prawna

22. Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

23. Zgodnie z treścią art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jak stanowi art. 472 k.c. jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności.

24. Pomiędzy powodem a pozwanym doszło do zawarcia umowy zlecenia. Zgodnie z art. 734 §§ 1 i 2 oraz 735 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. W braku odmiennej umowy zlecenie obejmuje umocowanie do wykonania czynności w imieniu dającego zlecenie. Przepis ten nie uchybia przepisom o formie pełnomocnictwa. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

25. Bezsprzecznie niewykonanie lub nienależyte wykonanie przez adwokata zobowiązania wynikającego z tej umowy może rodzić jego odpowiedzialność na zasadach określonych w art. 471 i następnym kodeksu cywilnego. Jednocześnie samo wykazanie nienależytego wykonania zobowiązania nie jest warunkiem wystarczającym do ustalenia odpowiedzialności dłużnika. Jest ona bowiem uzależniona także od wystąpienia pozostałych przesłanek, tj. wykazania szkody oraz związku przyczynowego między faktem nienależytego wykonania lub niewykonania zobowiązania a szkodą (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29.01.2016 r., I ACa 889/15, Lex nr 200479). Należy również podkreślić, iż dla przypisania adwokatowi odpowiedzialności odszkodowanej konieczne jest wykazanie, że powstała szkoda ma postać wymiernej szkody majątkowej. Oznacza to w praktyce, że nie jest wystarczające samo wykazanie, iż adwokat nie podejmował wymaganej aktywności procesowej (np. nie złożył w terminie pisma procesowego czy pełnomocnictwa do reprezentowania strony), a udowodnienie, że szkoda, która powstała spowodowała uszczuplenie majątku poszkodowanego o konkretną wartość pieniężną w stosunku do tego, co pozostawałoby w jego zasobach, gdyby szkoda nie zaistniała.

26. W rozpatrywanej sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż w istocie pozwany nie wykonywał swoich obowiązków należyście i starannie, do czego zobowiązał się w drodze złożenia oświadczenia o przyjęciu udzielonego mu pełnomocnictwa przez powoda do reprezentowania go przez sądami powszechnymi w szeregu już toczących się postępowań karnych. Pozwany nie podejmował bowiem praktycznie żadnych istotnych czynności, w szczególności w sprawie o sygn. akt X Ka 19/20 prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Do takich nie można bowiem zaliczyć samego kontaktu z sądami w celu zapoznania się z aktami sprawy bądź ustalenia terminu rozprawy, a co istotne podejmował je dopiero po kontakcie telefonicznym bądź mailowym zainicjowanym przez powoda. Jednocześnie

nie podejmował się czynności, o które prosił go sam powód. Przede wszystkim nie uzupełnił apelacji od wyroku pierwszej instancji wydanego w sprawie sygn. akt X Ka 19/20, ani nie przedłożył pełnomocnictwa do Sądu, które uprawniałoby go do reprezentowania powoda w sprawie, mimo, iż na udzielenie takiego pełnomocnictwa wyraził zgodę. Takie zachowanie pozwanego nie może świadczyć o tym, że pozwany wykonywał swoje obowiązki starannie. Od adwokata bowiem należy wymagać podwyższonego poziomu staranności wynikającego z faktu zawodowego charakteru prowadzonej przez niego działalności prawniczej. Winien więc on prowadzić sprawę powoda według obiektywnych zasad wiedzy prawniczej i etyki zawodowej, co stwarza po jego stronie obowiązek podejmowania czynności po stronie klienta za zgodą i w porozumieniu z nim. Ustalenie z klientem, że pełnomocnik uzupełni argumentację przedstawioną w apelacji, nakłada więc na adwokata obowiązek podjęcia tej czynności niezależnie od tego, czy obiektywnie zachodzi konieczność złożenia takiego pisma czy nie. Jeśli adwokat tej potrzeby nie dostrzegł, powinien był to wyjaśnić klientowi i wytłumaczyć brak potrzeby lub wręcz brak sensu w podejmowaniu takiej czynności.

27. Nienależyte wykonywanie umowy w tej części samo w sobie nie powoduje jednak jeszcze powstania u powoda materialnej szkody, którą pozwany powinien naprawić wypłacając powodowi odszkodowanie.

28. W niniejszej sprawie powód domagał się zapłaty kwoty 13 000 złotych, gdyż jego zdaniem zakres i wartość prac zleconych pozwanemu nie uzasadniały wypłacenia mu kwoty 18 000 zł, którą przekazał adwokatowi tytułem wynagrodzenia w kilku ratach, a która nie została z góry ustalona (de facto ustalenie nastąpiło dopiero w maju 2020 r. w drodze wystawionej przez pozwanego faktury VAT, k. 6). Jeżeli jednak powód twierdził, że wypłacone wynagrodzenie jest rażąco wygórowane w stosunku do faktycznie wykonanej pracy, to tę nieadekwatność powinien był udowodnić.

29. Okoliczność zawyżenia kwoty wynagrodzenia nie może być udowodniona jedynie poprzez wykazanie zaistnienia uchybień po stronie pozwanego. To wprawdzie stanowiło jedną z przesłanek do ustalenia odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, którą Sąd już opisał i uznał za udowodnioną. Konieczne jest jednak także wykazanie, że rzeczywiście wykonany przez pozwanego zakres usług mógłby na rynku prawniczym uzyskać taniej. W praktyce oznacza to, że powód był obowiązany przedstawić dowód mający świadczyć, iż usługi takie jakie świadczył pozwany, powód mógłby opłacić w kwotach niższych, biorąc po uwagę wszystkie czynniki (jak np. ilość i skomplikowanie spraw), na rynku kancelarii prawniczych zajmujących się sprawami karnymi.

30. Samo wynagrodzenie w kwocie 18 000 złotych za reprezentowanie powoda w 4-5 postępowaniach karnych oraz kilku innych wypadkowych, jednocześnie bez prawa do substytucji (co zapewne rzutowało na wysokość wymaganego przez pozwanego honorarium), nie jest w ocenie Sądu na tyle rażąco wygórowane, aby mógł przyznał powodowi rację tylko na podstawie dowodu z przesłuchania stron. Jest bowiem wiadome, że zawód prawnika (jak i np. lekarza) wiąże się z pracą głównie intelektualną, która nie zawsze uwidacznia się w treści sporządzanych pism i aktywności przed sądem. Skoro powód zaangażował pozwanego do kilku samodzielnych spraw (z której część dotyczyła też spraw pobocznych, wypadkowych), to zrozumiałe jest ustalenie przez pozwanego wynagrodzenia wyższego niż za podjęcie się reprezentacji tylko w jednej, zakresowo ograniczonej sprawie.

31. Powód podnosił także okoliczność poniesienia kolejnych wydatków związanych z koniecznością udzielenia pełnomocnictwa innej osobie niż pozwany, już po zakończeniu przez nich współpracy. Jak już wyżej wyjaśniono, na tę okoliczność powód również nie przedłożył żadnych dowodów. Co więcej, wynagrodzenie nowego pełnomocnika mieściłoby się w pojęciu szkody tylko wtedy, gdyby pełnomocnik ten musiał podejmować czynności, za które powód już pozwanemu zapłacił (co do nowych, nieobjętych wcześniej porozumieniem z poprzednim pełnomocnikiem, brak jest związku przyczynowego pomiędzy nienależytym wykonaniem umowy a wynagrodzeniem kolejnego pełnomocnika).

32. Z powyższych przyczyn Sąd powództwo oddalił w całości.

Koszty procesu

33. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie stroną przegrywającą był powód, dlatego też nie mógł się domagać się ich zasądzenia od pozwanego. Pozwany zaś żadnych kosztów, których zwrotu mógłby się domagać, w postępowaniu nie poniósł. Sąd nie zawarł więc orzeczenia o kosztach w sentencji wydanego wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)